

Roeskilde Amt fik at udrede, og $\frac{1}{4}$ for Sorø Amts Vedkommende skulde bortfalde, hvilket jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister vil bifalde, især da det maa antages, at $\frac{1}{3}$ af Indtægten falder bort af sig selv, idet der er al Sandsynlighed for, at den nuværende Indtægt af Bommene ikke vil vedligeholde sig paa den Tid. Hvad den ærede Ordfører bemærkede, og som sees i Anmærkning til Finantsloven, at der er forlangt 1100 Rbd. til Opførelsen af et nyt Bomhuus, det beviser ogsaa Noget for mig; en saadan Indretning bliver dog ikke at paalægge en enkelt Provinds; den vedkommer Veikassen i Almindelighed og maatte altsaa fradrages, saa at jeg synes, at det vilde være en meget taalelig Byrde, dersom Finantskassen overtog $\frac{1}{3}$ af Byrderne for Roeskilde Amts og $\frac{1}{4}$ for Sorø Amts Vedkommende, som efter Roeskilde Amt, men vistnok med Urette, er stillet høiest, uanset, jeg har den Formening, at det for dette Amt vilde være af en større Fordeel, om Bommene bleve hævede, end f. Ex. for Bræstø eller Frederiksborg Amter, da jeg troer, at forskjellige Bomindtægter hidrøre fra Bomme paa de Bøle, der føre til forskjellige Handelsbøyer, hvor Landmanden afhænder eller modtager sine Forbrugsgjenstande. Det er f. Ex. Tilfældet med Sorø og Ringsted. Landmanden staaer saaledes i Forbindelse med disse Stæder, at de besørge Hovedlandesveien og skulle passere gennem Bommene, naar de skulle hente deres Nødvendigheds-Artikler f. Ex. Tommer osv., og naar de skulle affatte deres Landproducter. Dette Amts Beboere ville komme til at svare 11 $\frac{1}{2}$; men jeg har dog troet, at naar man overveier Eagen i dens Almindelighed, vilde det være billigt, at Staten, naar Banen kom i Stand, overtog $\frac{1}{4}$ af Byrden. Det maa saaledes ikke lades ude af Betragtning, at de øvrige Provindsfer have stanset Sorø Amt en forøget Bomindtægt, naar der f. Ex. er befordret Kreaturer fra Jylland og mange andre Ting, som nu passere Landesveiene, men som ikke længere ville gjøre det, naar Banen kommer istand. Staten lider ikke Noget derved, men det forekommer mig, at det enkelte Amt paa Grund heraf kan gjøre Krav paa en Moderation i de Byrder, hvorom der her handles. Forskjellen paa Afsløsningen efter

Fleertallets og mit Forslag vil iøvrigt blive meget ringe. Fleertallets Forslag gaar ud paa, at der skal ydes en lige Skat af alt Hartkorn her i Sjælland med Undtagelse af Rjøbenhavns Amt, og denne Skat vil andrage 9 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn; men efter mit Forslag bliver Skatten for Roeskilde Amt omtrent 11 $\frac{1}{2}$ skibetfor 9 $\frac{1}{2}$, altsaa 2 $\frac{1}{2}$ mere, for Frederiksborg Amt 6 $\frac{1}{2}$, for Holbæk Amt 8 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, for Sorø Amt 8 $\frac{1}{2}$ og for Bræstø Amt omtrent 3 $\frac{1}{2}$. Byrden for de enkelte Amter er saaledes mindre med Undtagelse af Roeskilde Amt, og en saadan Fordelingsmaade anseer jeg for retfærdigere, end om Byrderne skulde afholdes af Stiftet alene, og seer jeg hen til Finantsernes Stilling, kan jeg ikke troe Andet, end at Statskassen, naar Jernbanen kommer istand, kan overtage $\frac{1}{3}$ af Byrden for Roeskilde Amt og $\frac{1}{4}$ for Sorø Amt, uden at lide Tab i Forhold til, om Loven ikke udkom. Jeg har, som sagt, anseet det for rigtigt, at Statskassen overtog en Deel af de her omhandlede Byrder; thi jeg maa ansee det for meget usikkert, om den Bomindtægt eller Skat, som erlægges af hvad der transporteres af Forbrugsgjenstande, virkelig falder paa dem, der skulle forbruge Varerne, eller paa dem, der transportere dem; der er f. Ex. en temmelig betydelig Afgift paa Kreaturer f. Ex. Lam, idet der om Sommeren komme store Drifter deraf selv fra Møen. Den Slags Indtægter ville saavel efter Fleertallets som efter min egen Indstilling falde bort, og saaledes gaar det vistnok ogsaa næsten med alle Nødvendighedsartikler her i Rjøbenhavn, da det ikke er afgjort, om det er dem, der bringe Varer, eller dem, som forbruge dem, der tabe ved, at Bommene bestaae; thi for Diebliffet maa jeg tilstaae, at Tilstanden er saaledes, fremfor hvad den har været for endel Aar tilbage, at det staaer mere i deres Magt, der levere Gjenstandene, at bestemme Prisen for dem, end det staaer i deres Magt, som skulle bruge dem; der er saadan Concurrence efter Fødemidler, at Sælgerne næsten kunne sige, naar de komme, at de ville have Bompengene betalte med; altsaa troer jeg, at der fra det almindelige Standpunkt ikke vil være Saameget at sige imod mit Forslag, som man maaskee ved første Diebliff